

A HALÁSZAT MINDEN ÁGAZATÁT FELÖLELŐ SZAKLAP.

KIADJA: AZ ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET. * SZERKESZTI: UNGER EMIL DR.

Kéziratok és szakkérdések
a szerkesztőség címére küldendők.

Előfizetési díjakat és hirdetések az
Országos Halászati Egyesület
Budapest, V. ker. Kossuth Lajos-tér 11.
II. emelet 215.) fogad el.

Szerkesztőség: Budapest,
II., Herman Ottó út 15. sz.

M. Kir. Halélettani és Szenny-
víztisztító Kísérleti Állomás.

MEGJELENIK EGYPÉNT MINDEN HÓ KÖZEPÉN.

Az Országos Halászati Egyesület tagjai ingyen kapják.

Nemtagoknak előfizetési díj: $\left\{ \begin{array}{l} \text{Egész évre 12 pengő.} \\ \text{Fél évre 6 pengő.} \\ \text{Külföldre egész évre 16 pengő.} \end{array} \right.$

Allami alkalmazottaknak 50 %-os kedvezmény jár.

HALÁSZAT — (FISCHEREI)

FACHBLATT FÜR DIE GESAMTINTERESSEN DER FISCHEREI

Organ des Ungarischen Landesfischerei-Vereins Budapest.

Verantwortlicher Redakteur:
Dr. Emil Unger.

Administration: Ungarischer
Landesfischerei-Verein,
BUDAPEST,
Kossuth Lajos-tér 11. II. 215.

Redaktion: Kgl. Ung. Ver-
suchsstation für Fischerei-
biologie und Abwässerbe-
seitigung, Budapest,
II., Herman Ottó-út 15. sz.

TARTALOM: Kárpátalja halasvizei. *Heincz Pál.* — A magyar halászat múltjából. *Dr. Lukács Károly.* — Eladó halivadék. — Árjegyzés. — Hirdetések.

INHALTSANGABE FÜR DAS AUSLAND: Die Fischgewässer des Kárpátalja-Gebietes. — Aus der Vergangenheit der Ungarischen Fischerei. — Verkäufliche Setzlinge. — Preisliste. — Annoncen.

Kárpátalja halasvizei.

Írta: *Heincz Pál* min osztálytanácsos.

Aki Kárpátalja csodálatosan szép, sokhelyen vadregényes völgyeit járja, önként arra gondol, hogy milyen kitűnő horgászterületekkel gazdagodott csonka országunk. A folyók és patakok vizét nem szennyezik ipartelepek. A halak szaporodását nem gátolja a folyószabályozás és hajózás, de azok életfeltételei minden tekintetben biztosítottak látszanak.

Az elmondottak ellenére Kárpátalján — sajnos — halbósegről egyáltalán nem lehet szó. Önként felvetődik tehát az a kérdés, mi lehet ennek oka és milyen uton lehetne ott a rendkívül értékes halállomány szaporodásának lehetőségeit előmozdítani.

Kárpátalja vízfolyásai a Tisza vízrendszeréhez tartoznak. Fő vizek: az Ung, Latorca, Borzsa, Nagyág, Talabor, Tarac. A felsorolt folyók és azok mellékvizeinek halászata leginkább a turisztika, sportlehetőségek és idegenforgalom szempontjából bír különös jelentőséggel, mert azok alsó folyásában a galóca, a felső folyásában pedig az egyéb pisztrángfélék otthonosak. A turisztika, a sporthorgászat szempontjából nagyjelentőségű az is, hogy a folyók völgyének felső szakaszait majdnem kivétel nélkül részben jó — automobillal járható — uton, részben pedig erdei iparvasuton el lehet könnyű szerrel érni. A jó közlekedési lehetőségek még inkább fokozzák a vizek halászatának jelentőségét.

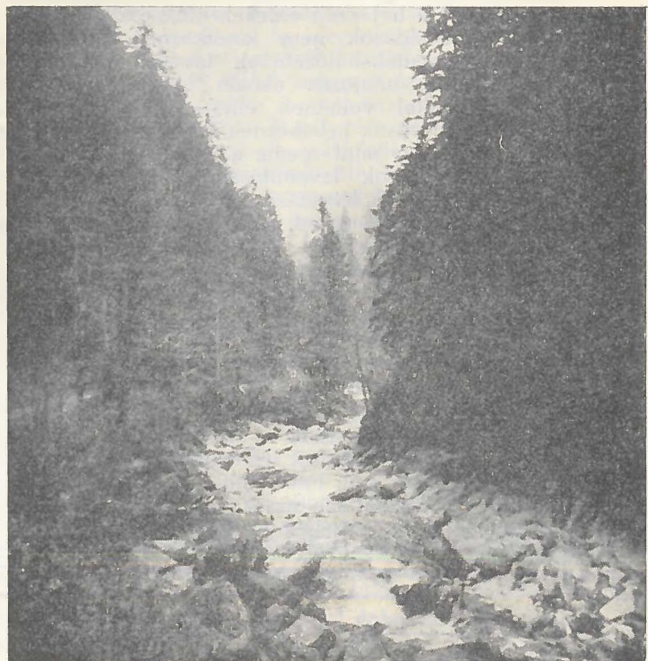
A folyók és patakok völgyei rendkívül változatosak és a turisták minden igényét kielégítik.

A Kárpátalja alsó szintjű vizeinek halászata a parti birtokosok joga, a felső szintjű vizek, a Latorca és Borzsa folyók és mellékvizeinek kivételével, legnagyobb részben a m. kir. erdőkincstár kezelésében állnak, mely egyúttal a halászati jog tulajdonosa.

A kárpátaljai kincstári erdőbirtokok három, ugymint az ungvári, a busyaházi és rahói erdőigazgatósághoz tartoznak. Az ungvári erdőigazgatóság erdei javarészt lombdók, a bus-

tyaházi igazgatósághoz tartozó hegyek lomb és tűlevelű erdőkkel borítottak, a rahói területek túlnyomóan fenyvesek.

A kincstári erdőkben termelt fának a völgybe való leszállítása egyes helyeken erdei iparvasuton, más helyen pedig tutajozás útján történik.

Lyuta patak (ungvári erdőigazgatóság területén).

Bistrica patak.

A fa szállításának módja a halállomány szempontjából nagyon fontos tényező. A folyók felső szakaszán ugyanis a tutaj-úsztatáshoz nem áll elegendő víz rendelkezésre és ezért a vizet kisebb völgyzárógátakkal u. n. klauzúrákkal tárolják illetve duzzasztják. Ezek az elzárások még régebbi időben fából és kőből épült duzzasztóművek, amelyek hallépcsővel el látva nincsenek és sokszor — különösen a vízgyűjtés ideje alatt — a halak vonulását akadályozzák. A tutajok lebocsátása előtt a vizet napokig, néha hetekig gyűjtik és ha már a kellő üzemi víz összegyűlt, az elzárásokat hirtelen megnyitják és a hosszabb időn át összegyűlt vizet átlagban 3 óra alatt lebocsátják. Ezalatt indítják utnak a mélyebb völgyek felé az összegyűjtött 15—20 darab, egyenkint kb. 30 m³-es tutajt.

A tutajozás több okból káros a halászatra. Elsősorban a vízgyűjtés ideje alatt elfogják a patak vizét, úgy hogy a klauzúrák alatti, egyébként bővizű mederrészekben csak a mellékfolyások betorkolása alatt van megfelelő víz. A tutajok lebocsátása ideje alatt azután 30—50 cm.-rel emelkedik hirtelen a vízint és az erős áradat a halakat lesodorja. A tutaj ezenkívül a hal nyugalmát zavarja, azt búvóhelyek hiányában gyakran összezuzza vagy megsérti,

Tekintettel arra, hogy a fakitermeléssel kapcsolatos érdekek nem helyezhetők a halászati érdekek alá, addig is, míg a faszállításra más megoldások nem kínálkoznak (értesüléseim szerint az erdei iparvasutak hálózatának további kifejlesztését már is tervbevétték) a tutajozás okozta hátrányok a patak medrére épített bukókkal volnának ellensúlyozandók. A bukók alatt ugyanis kimosások keletkeznek, melyekben a hal úgy a tavaszi torrens árvizek, mint pedig a tutajozásnál mesterségesen létrehozott ár hullámok levonulásának ideje alatt menedéket talál. Ilyen bukógátak létesítése a helyi viszonyok között nem jár túl nagy anyagi áldozattal, mert az mindössze a patak medrére fektetett és a partokba bekötött 1—2 szálfából áll, melyre a patak hosszirányába egymás mellé szorosan fektetett kb. 3 m. hosszú dorongfák támaszkodnak. A bukógátakat legcélszerűbb sorozatosan helyenkint egymás alá helyezni, úgy hogy magasságuk ne haladja meg az 50 cm.-t. Célszerű a szálfák parti bekötése helyén a mederbe helyezett nagyobb kövek alkotta lépcsőkkel a halak vonulását elősegíteni.

A tutajozás másik nagy hátránya az, hogy a medret elzáró klauzúrák megakadályozzák a halat abban, hogy ívás idejében a patak felső folyását felkeresse. A klauzúrákon ugyanis a hal legtöbbször nem tud átjutni, mert azok a vízfolyást halászatilag elválasztott szakaszokra osztván, a pisztráng természetes szaporodási lehetőségeit akadályozzák.

Az ungvári erdőigazgatóság területein a hegyoldalakon kitermelt fát iparvasuton szállítják a völgyekbe és a halállomány szaporodását a tutajozás nem hátráltatja. Ennek ellenére ezek a patakok is ellátandók bukókkal, hogy a hal a tavasszal lezuduló árvizek elől menedéket és a kimosásokban csöndebb vízterületet találjon.

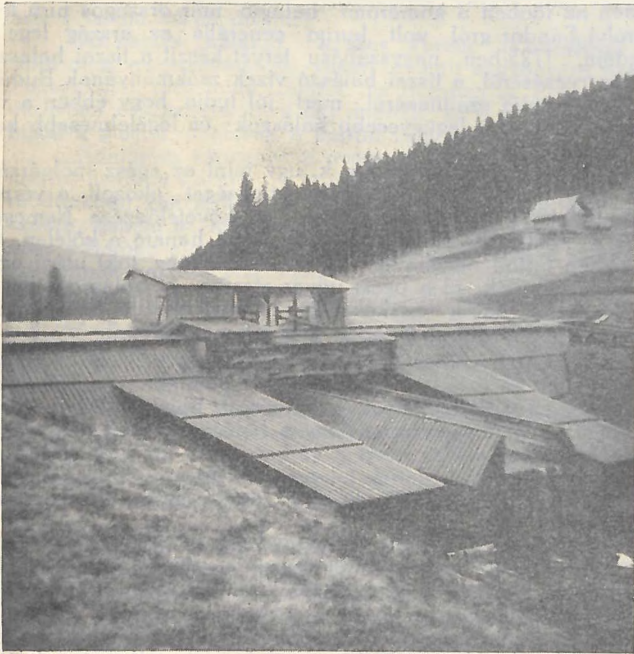
A bustyaházi erdőigazgatóság területén a Talabor fo-

Turica patak (a bukók Kárpátalja visszacsatolása után készültek).

Turica patak

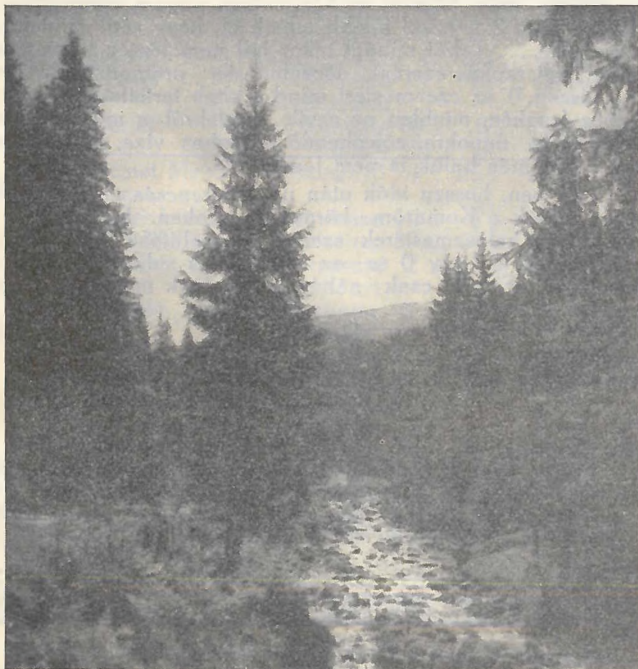
A Sloboda patak legfelső klanzurája Felső Szinevér felett.

lyón tutajozás folyik. A Tarac folyón is tutajoztak addig, amíg az 1917-i rendkívüli árvíz a tutajozási berendezéseket és gátakat el nem sodorta. Azóta az iparvasutak hálózatát kibővítették. Viszont a vasútépítő munkások hal-országára rendkívül nagy kárt tett a Tarac folyó és mellékvizeinek halállományában. A Tarac folyó mellékágaiban az árvizek ellen a halállomány ugyancsak fenékbukógátak helyenkint való beiktatásával védendő.

Itt meg kell jegyezni, hogy a kincstári erdészet már idáig is nagy szakértelemmel számos bukógátat létesített a patakok medreiben és nagy ügyszeretettel mozditja elő a halászati érdekeket.

A pisztrángféle halak természetes szaporodási lehetőségei igen mostohák. A vizek felső folyásában levott halak ikráit számtalan ellenség fenyegeti, melyek között legnagyobb maga a pisztráng. Az ikrák eliszapolása szintén károsan befolyásolja az eredményes kikéltést. Végül a kikélt zsenge ivadékot a tavaszi árvíz sodorja le.

Nagyon helytállóan mutat rá a Halászat című szaklap hasábjain dr. Mika Ferenc és dr. Varga Lajos, hogy „a pisztráng természetes szaporodása nem elegendő arra, hogy a ter-

A rahói erdőigazgatóság területén lévő pisztrángos patak.

mészetes es halászás által okozott veszteségek pótoltságának és céltudatos szaporítás nélkül az egyébként alkalmas patakok is gyakran elnéptelenednek.“

Ezért a pisztrángot mesterségesen kell szaporítani. A költőházakban keltetett zsenge halakat szikzacskójuk elvesztése után azonban ne helyezzük közvetlenül a patakba, de a tavaszi árvizek levonulásáig és a tavaszi tutajozási évad befejezte után megfelelő helyeken szakszerűen készített tavakba helyezzük ki. A költőházakat tehát olyan helyre építsük, ahol a patakok völgyében ivadéknevelő tavak létesítésére alkalmas helyek vannak. A kárpátaljai vizek mentén ilyen helyeket bőven találtam. A tavakban előnyújtott ivadék kihelyezését rendkívül megkönnyíti az a körülmény, hogy az ivadék haltartó-edényekben vagy hordókban a patakok völgyében huzódó jó utakon, legtöbb helyen iparvasuton, rövid idő alatt és ugyszólván költség nélkül a megfelelő helyekre elszállítható illetve kihelyezhető. Ilyen módon való népesítéssel ezeknek a gyönyörű vizeknek halállománya hathatósan volna feljavítható.

A Kárpátalján tapasztalható halszegénységnek egyik fő oka természetesen az, hogy a cseh megszállás ideje alatt az orvhalászok rendkívül elszaporodtak és a hatóság is mértéken felül a ott ki halászati napijegyeket.

Persze az orvhalászat ma is vigan folyik, különösen azokon a vizeken, ahol a halászati jog nem az erdészeté. Ilyenek az Ung, Nagyg, Talabor alsó folyása stb.

Itt rá kell mutatni még egy fontos körülményre, hogy Kárpátalja nagyszámu zsidó vallásu lakosa réntek és szombat ünnepi halszükségletének fedezésére minden hét szerdáján és csütörtökén tilalmi időre való tekintet nélkül folyik a halmak mértéknélküli fogása. A halászok sokszor dohányért vagy pálinkáért szálítanak halat ezek részére. Ennek a halpusztításnak korlátozására nem elég a csendőrség és erdőri személyzet. Sajnos a tilalmi időn kívül való halászat nem is szabható korlátok közé. Ez ellen a káros halászat ellen egyszerét ugy lehetne védekezni, ha a Kárpátalján a nagyobb gócpontokon és községekben halójacok létesülnének, ahol az alsószintájú halakat és a tógazdaságokban termelt halat olcsón lehetne a fogyasztók rendelkezésére bocsátani, másrészt, ha az orvhalászok nyilvántartatnának és a fa-kitermelési munkáktól bizonyos időre eltiltatnának és végül az orvhalászok feljelentői jutalomban részesülnének.

A halállomány védelme, a halászat okszerű és megfelelő üzemterv szerint való üzése és a halászati érdekeknek szerződés útján való biztosítása csak akkor volna elérhető, ha a Tisza felső szakaszán és a mellékfolyók magánkézben lévő szakaszain a halászat társulatok útján gyakoroltatnák. A halászati társulatok a szükséges kiméleti területek kijelölésével és sporthorgász egyesületeknek bérlő gyanánt való beiktatásával képesek csak a jelenlegi bajokon hathatósan segíteni.

A kincstári területeken is célszerűnek látszanék a vizek halászatának sporthorgász-egyesületek részére való bérbeadása. Ugyanis a nagy bérösszeget fizető egyesületek érdeke a halállomány fenntartása. A napi bárcával horgászó halászt nem érdekli az, hogy melette ki horgászik, egy tökeerős társaság azonban halőröket tart. A sporthorgász a legjobb halőr.

Kárpátalja sporthorgászata idegenforgalom szempontjából mérhetetlen kincset ér. Az idegenforgalom egyik fővonzóereje a horgászat. Mindent el kell követni annak érdekében, hogy a kárpátaljai vizeink világhírnévre tegyenek szert. A vasuti összeköttetés jó. Az erdei iparvasutakon és völgyi utakon a legremekőbb helyek könnyü szerrel megközelíthetők. Szóval a halászat fejlesztésére minden előfeltétel meg van. Rajtunk múlik, hogy természeti kincseinket vállvetett, lelkiismeretes munkával, szakértelemmel és szorgalommal kitermeljük és kárpátaljai halászatunkat számottevő nemzetgazdasági jelentőségre emeljük.

A magyar halászat multjából.

I. Halarak. (Folytatás)

Az élelmiszerek árának sőt a munkabéreknek is fellünő stabilitását mutatja „Méltóságos Fejedelem Rákóczy Ferenc kglmes urunk eő Nga parancsolattjából“ Rimaszombatban, 1706-ban elrendelt árszabása mindennemü árucikknek („rerum venalium“)¹⁾ Ezek közt sem szerepelnek halfélék, ezért csak egynéhány jellemző egységárat közlünk, melyek az épp egy nemzedékkel korábbi abauji árakkal, sőt munkabérek dolgában még a 80 év előtti kassaiakkal is majdnem egyezők:

		1625-ben	1706-ban
marhahus	fontja	3 denár	3—4 denár
borjúhus	„	5	5 „

¹⁾ Magyar Tört. Tár 1871.

egy hizott sertés	10 frt. — —	8 frt — —
szőlőmunkás napibére		
étellel	15 denár	15 denár
étel nélkül	26 "	24 "
kaszások napibére	20 "	24 " 2)

Belházy J. pénzérték-táblázata szerint a pénzértékben sem volt e két időpont között lényeges eltérés.

A halak ára sem mutat számottevő változásokat a XVI. századtól a XVIII. századig, ha az 1563-i országgyűlés alkalmával megállapított árakat összevetjük az Esztergom vármegye által 1732-ben megszabott árakkal:

	1563-ban	1732-ben
Viza fontja	6 denár	5 d nár
csuka "	6 "	6 "
ponty "	4 "	5 "

sőt, ha a pénzérték időközben történt változását figyelembe vesszük, a halak ára inkább csökkent, mint emelkedett.

II. Rákóczi Ferenc asztalára sok hal került Komárom környékéről, a legfinomabb fajtákból, mikor a Kisalföldön tartotta főhadiszállását. 1716-ban pl. neszvadi és gutai halászoktól 136 font vizát vásárolt 6 denárjával és 66 font tokot 8 denárjával, ezenkívül 2 drb. kecsegét 25 denárért. 3)

Természetesen ezek az árak csak a normális, halban nem túlságos bő időszakokban voltak érvényesek. Mikor azonban ismételen bőséges halzsákmányok a piacokon torlódást okoztak, vagy amikor az idő hirtelen melege változott: régen is éppugy, mint most 30–50 százalékos árzuhanások könnyen előállhattak.

Igy pl. feljegyezték, hogy 1562-ben oly nagy volt a halbőség mázsás vizákban is, hogy a kivágott viza fontját 3 denárjával fizették. Pál Józsa halászmester egy mázsás vizáért élő állapotban mégis 32 frt-ot kapott, hatalmas összeget abban az időben. 1576-ban is szerencsés vizafogások örvendeztettek meg a halászokat, de a rendkívüli melegek miatt 5 denár helyett 2 denárért kelt csak a vizának fontja. Sokáig emlegetett nagy kárt vallottak a komáromiak a 96 drb. szép vizájukkal.

Ezt megelőző évben, újév napján fogták ki Dunaradvány körül a jég alól a legnagyobb vizát, amelyről történeti kútforrás megemlékszik: *tíz és fél mázsát nyomott! Kár, hogy közelebbi méretek hiányzanak erről a halóriásról.* 4)

Magyaróvár tanácsa 1581-ben úgy rendelkezik, hogy akinek panasa van, hogy a piacon drágán mérték a halat, az menjen vele a vásárbíróhoz, méresse ott le fontonként, még pedig a következő árak szerint:

pontyért	4 magyar denár
csukáért	5 "

Idegen halastól a vásári halinspektornak meg kellett kérdeznie, hogy akar-e az ottani vásári árszabás szerint árusítani? Ha nem, akkor elkobozták az áruját.

1688-ban Nagyszombat városa a friss hal (nyilván csuka és ponty) fontját 12 denárban állapítja meg (ez már távolabb esett a jó halászvizektől) és szigorúan tilalmazza az elővételt, hogy t. i. a halárusok a fogyasztók elől összevásárolják a halat.

Pozsonyszentgyörgy városa ugyanebben az évben a dunai ponty és csuka fontját 10 denárba szállította le, a morvaországit 8 denárba.

Amikor 1720-ban a legfőbb kormányzó, a helytartótanács Pozsonyba teszi székhelyét, a pozsonyi halpiac székséglete rendkívül megnövekedett és a komáromi piacról a „fiserek” a halak legjavát felvitték. A helytartótanács szigorú intézkedéseket tesz, hogy a város jól el legyen látva hallal s hogy a fogyasztókat ki ne használják. Évről-évre küldi utasításait Pozsonyvármegyéhez, hogy gondoskodják a halak limitálásáról, meg a piaci rendtartásról. A komáromi halpiac nagyon felle-

2) Belházy J. összeállításai szerint 3 denár valódi értéke (háboru előtti aranyfillérekben) 6,2 aranyfillér volt 1625-ben s csak 6,4 a f. 1706-ban; 5 denár 1625-ben 10,4 a. f. 1706-ban 10,6 a. f.

3) M. Tört. Tár 1882.

4) A csallóközi vizafogásokról először Réső Ensel S. közzölt okleveles adatokat Rómer Flóris Győri Tört. és Rég. Füz. I. évf.-ban, 1861-ben. Azután Takáts S. adott ki összefogó tanulmányt „A komáromi vizahalászatokról a XVI. sz.-ban.” — Ez utóbbiakat Unger Emil ismertette a Halászat 1922. évf.-ban. Szerkesztőnk több ízben foglalkozott a hazai tokfélék előfordulásával újabb jelentékeny viza- és tokfogások alkalmával, V. ö. 1939 febr. Lásd még Iszjum Á.: Viza a Középdunán HAL. 1922 ápr. Ez 90 kilos volt. Khin Antal: Csallóköz vizái. Híradó (Pozsony, 1926. jul.) Ez utóbbi szerző szerint 1906-ban fogták az utolsó vizát a vajkai halászok a Csallóközben, a sülyi Dunáigban. Kereken 300 kg.-os volt ez az „utolsó mohikán”-ja egy kihalóban levő nemes halfajnak, mely több évszázadon át magyar specialitás volt Középeurópában.

dül és a halászok száma pár év alatt 38-ról 83-ra emelkedik. Ebben az időben a komáromi halpiac már országos hírű lett. Károlyi Sándor gróf volt kuruc generális az ország legelső gazdája, 1725-ben nagyszabású tervet készít a tiszai halászat megszervezéséről, a tiszai halászó vizek zsákmányának Budára és Komáromba szállításáról, mert jól tudja, hogy ebben a városban vannak a legügyesebb halászok és legélelmesebb halkereskedők.

A komáromi halászok k, úgy mint az egész polgárságnak nagyon sok kárt és kellemetlenséget okozott a várpáncsnokok és tisztjeik zaklatása és követelődése. Nemcsak hogy a köteles halak (nem a kötelezett, hanem a kötélen, folyóvízben tartott nagyhalak, u. m. viza, sörög, tok) utáni egynegyedét szedték el a bécsi udvar részére a halászkótlól, hanem a többi halak értékesítését is megnehezítették s maguk számára potom olcsón akarták a halat megszerezni.

Komárom városa 1728-ban az országgyűléshez terjeszti fel sérelmeit és ezek sorozatának 10. pontjában a halpiacon annyiszor panaszolt hiányát a „válogatott halaknak” (viza, tok, kecsege) avval magyarázza, hogy a halászokat a 3 denáros ár tartja érthetőleg vissza, mert a várbán ezen az áron tartoznak adni a halak fontját. Ennek folyamánya, hogy a főhalakat vidéken adják el, s főleg Pozsonyba viszik, hol azokat jobban megfizetik.

Nem sokat használt a gravaminális politika, ezért a város minden követ megmozgatott, hogy megszabaduljon a helyi kiskirályok zaklató gyámokodásától és királyi privilégiumot nyerjen az önkormányzatra. 1) Sok pompás vizával és tokkal iparkodott évről-évre a mértékadó hatalmasságok hajlandóságát megnyerni, míg végre a XVIII. sz. első negyedében megtalálta igazi pártfogóját, mikor III. Károly király kegyencét, Hildburghausen szász herceget neveztek ki várpáncsnokká. Ez a nagyur 12.000 aranyért vállalta a kijárását. Csak Mária Terézia kancelláriája adta a komáromiaknak a szabad kir. városi jogot 1745-ben és a magyar országgyűlés ezt be is cikkelyezte. A privilégium egyik pontja volt, hogy a halárak limitációja, melyet eddig a vármegye gyakorolt, ezentúl a városi tanács hatáskörébe tartozik és ehhez a katonaságnak is alkalmazkodnia kell. A magistrátus hálája jeléül 1746-ban két pompás, négy-mázsás vizát küld élve a királyné udvartartásának.

A komáromi halpiac korábbi hiányos ellátása a városi tanácsot több ízben szigorú intézkedésekre készítette az érdrágitó, halakat összevásárló és kiszállító fiserekkel, de magával a halászok céhvezetőségével szemben is. A városnak egy 1697-i szabályrendelete kimondja, hogy „mint azelőtt... ujabban is statuáltatik, hogy minden halászmester öreg hálójától esztendőn által tartozik egy-egy vizát kivágnatni városom, amellet minden bőjti napokon is apróhalat serögivel tartani.” — 1699-ben elrendeli a tanács, hogy avégből, miszerint „... a kösségnek kiáltása és a halászok ellen való panasza szűnyön s a piarc mindenféle halból bővösködjék: mátol fogva halászok céhmentere köteles légyen minden péntek-szombat napokon és bőjti napokon kiváltképpen... valahol kezök alatt halok léssen, viza, tok és más halakat az községes piarcra béhozattanyi. Mellnek fontja 2 pénzzel főlebb adatik el, hogy sem mint kinn adhatná el... Tehát mihánt olkor hal nem léssen az piarcon, azonnal régi szokás szerént, főczéhmaster urannak telles hatalma léssen, 2) az czehmaster mind addigh tartattassa fogva a Tömlöcz fenekén, mighlen az egyik péntekről a másakra s jelentett bőjty napokra, eöleghendő bőséghes viza, tok, köteles halak... és más haluk is nem léssen.” 3)

1767-ben, hosszú idők után újra szerencsés viza- és tokfogások voltak a Komárom környéki vizeken. Fennmaradt a halzsákmány halászmesterek szerinti összeállítás (egy-től-egyig csupa jó magyar név!) és az értékesítés suly és ár szerinti részletezése. Ebből csak néhányat közlünk mutatóba Alapy nyomán:

Galambo István	elad egy	42 fontos tokot	11 frt 34 den.
Kálmán János	" "	40 "	11 " 20 "
Barna Mátyás	" "	165 " vizát	46 " 20 "
" "	" "	46 " tokot	12 " 88 "
Barna János	" "	15 "	4 " 20 "
Varga Ferenc	" "	155 " vizát	40 " 30 "

Alapul véve Belházy János pénzösszehasonlító táblázatát, mely szerint 1733 és 1771 között 1 rénes frt. egyenlő 20 garassal vagy 60 krajcárral vagy száz denárral, egy denár pedig 1,8 aranyfillér (világháboru előtti értékben): a tok fontját 28, a

1) Magyary Szulpic: Komárom város törekvései a szab. k. város jogáért. Id. Alapy Gy.: Csallóköz halászatának története.

2) A főczéhmaster maga volt a város bírása.

3) Komárom város levéltára. Gyűlési ízőkv. X. 3—4. Id. Alapy i. m.

A lap kiadásáért felelős: Dr. Unger Emil.

Eladó:

3000 drb 1 nyaras 15 deka átlagsúlyú

fogassüllő ivadék.

Tavaszi szállításra megtermékenyített fogassüllőikra előjegyzéseket elfogadunk. — Simongáti Uradalom tógazdasága Simongát u. p. Nagyatád.

SUMONYI TÓGAZDASÁG

Tóth József és társai

HALKERESKEDÉSE

Folyóvízi és tavi halak vétele és eladása nagyban és kicsinyben.

TELEFON: 185-740, BUDAPEST IX., Központi Vásárcsarnok

BARTA LIPÓTNÉ
HALKERESKEDŐ

TELEFON:

Iroda: 185-0-71.

Üzlet: 185-5-84.

BUDAPEST, IX., KÖZP. VÁSÁRCSARNOK

Az ország számtalan tógazdaságától kapom a legkülönbözőbb elismeréseket, melyszerint a gumiüzememben sokévi tapasztalattal készített

gumi halászciszimák

tartósság tekintetében utolérhetetlenek. — Hosszúszerű halászciszimám a legnemesebb és legerősebb autógumiból készülnek és dacára annak, hogy ára szokatlanul olcsó, mégis

Decemberi—januári szállításra keresünk cca 2 q telepítésre alkalmas (lehetőleg egynyaras)

csukai vadéket

Részletes sürgős ajánlatokat „Horgász Egyesület” jeligére kérünk a kiadóhivatalba.

ZIMMER FERENC

Halkereskedelmi Rt.

Veszünk és eladunk bármily mennyiségű élő- és jegelthalat.

Központi telep: IX., Gönczy Pál-u. 4. Telefon: 185-4-48.

Fióküzletek: IX., Központi vásárcsarnok. Telefon: 185-4-48. — V., gr. Tisza István-u. 10. Telefon: 181-6-79. — VII., Garay-téri vásárcsarnok. Telefon: 130-4-48.

Iroda: VIII., Horánszky-utca 19. Telefon: 135-3-39.

Budapest.

Halászháló

puha inslég és kötél, hálófonal, párafa-alattság, rebzsinór minden mennyiségben kapható

Ádám Miksa Rt.-nál, Bpest.

Főüzlet: IV., Ferenc József rakpart 6-7. A Ferenc József híd és Erzsébet híd között. Telefon: 18-59-65.

Fióküzlet: VII., Thököly-út 16. szám. A Keleti pályaudvar ind. oldalával szemközt. Telefon: 13-98-61

a tartóssága fölülmul minden más anyagból készült halászciszimát. —

Kérdezősködékre szívesen megnevezem, hogy mely tógazdaságoktól lehet érdeklődni, a nagyon bevált VULKÁN-HALÁSZCSIZIMÁIMRÓL

BARNA BÉLA gumiüzem, PÉCS

Ferenciek u. 8.

Halbizományi és Halértékesítő Rt.

A Magyar Tógazdaságok Rt. kizárólagos bizományosa

Igazgatóság: Budapest, V., József-tér 8. Telefon: 18-09-21, 18-09-22.

Levél cím: Budapest 4, postafiók 271. Távirati cím: Tógazdaságok.

Telep és iroda: Budapest, IX., Csarnok-tér 5. Telefon: 18-56-36.

Elárusítóhely: Budapest, IX., Központi Vásárcsarnok. Telefon: 18-56-36.

Szállítási iroda: Budapest, I., Budaörsi-út 87. Telefon: 26-87-16.

Megvesszük tógazdaságok egész haltermését, szállítunk a Magyar Tógazdaságok Rt. kezelésében levő tógazdaságokból elsőrendű, gyorsnövésű egy- és kétnyaras tenyészpontyot, anyapontyot, minden más tenyészhalat s megtermékenyített fogassüllőikrát.

